

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ห้วงชาติ

เมื่อวานนี้มีนายตำรวจเอาเงินดอลลาร์มาถวาย รวมแล้วเป็น ๒,๕๐๐ เราเลยสุขุบนั่นทีเลย เก็บทันทีเลย อันนี้จะส่งให้รัฐบาล มอบให้รัฐบาล ถ้าเป็นเงินดอลลาร์แล้วทุกเหรียญเว้นเช็ค เป็นเช็คเราไม่เล่นด้วย เพราะมันยุ่ง ต้องรับโน้นรับนี้ ถ้าเป็นเงินเหรียญมาเราเก็บไว้ได้เลย แล้วให้ทางโน้นมารับเป็นช่วง ๆ เมื่อวานนี้ ๒,๕๐๐ เหรียญ นี่ก็จะมอบ ให้คนของรัฐบาลมาเราก็จะมอบ ถ้าเป็นเหรียญดอลลาร์นี้มีก็เหรียญเราเก็บไว้หมด เก็บไว้ ๆ แล้วส่งให้ทางรัฐบาล ส่วนนอกจากนั้นเราก็ทำประโยชน์ทางอื่น

วันนี้ได้ ๒,๑๐๐ ดอลลาร์ เมื่อวานนี้ ๒,๕๐๐ ดอลลาร์ นั้นเห็นใหม่ มาเรื่อยละ ถ้าเป็นเหรียญทุก ๆ เหรียญเราเก็บไว้ทั้งนั้น เงินจะไปสายเรานี้ละมาก เงินดอลลาร์นะทุก ๆ ดอลลาร์ถ้าผ่านเข้ามาในวัดนี้เราจะเก็บทันที เก็บ ๆ รวมแล้วก็ให้คนของรัฐบาลมารับทีหนึ่ง ๆ มารับเป็นช่วง ๆ ไป ได้มากได้น้อยให้เป็นช่วง ๆ แต่เราไม่รับเช็ค มันลำบากในการเซ็นการไปรับ ถ้าเป็นเหรียญแล้วถึงไหนถึงกันเลย ถ้าเป็นเช็คมันลำบาก เช็คเมืองนอกมันลำบากเหมือนกันเราต้องได้เซ็นแล้วไปรับ เราไม่แน่ใจ อันนี้แน่ใจเลย คนของรัฐมารับไป ไปเดี๋ยวนี้ เอาไปเลย

นี่ก็ไม่แน่ว่าจะมา ดูว่าจะมาวันที่ ๖ นี้ คนของรัฐบาลนั้นแหละ พวกรัฐมนตรีทั้งนั้น มาที่นี้เราก็จะมอบให้ มีเท่าไรมอบ มีเท่าไรเราเก็บไว้ช่วยรัฐบาล ออกทางไหนควรจะได้ประโยชน์ทางไหน เอาทั้งนั้นแหละ ทางที่จะช่วยนี้กำลังพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้

เรามาพิจารณาดูแล้วมันเรื่องพุงเจ้าของนั้นแหละมันทำลายชาติเดี๋ยวนี้ละ มันก็คิดมันขวางไม่ให้ก้าวเดินได้ ก็เพื่อพุงเจ้าของนี่ละทำลายชาติเวลานี้ เราเอือมระอาเหลือเกินนะ พอทราบนิด ๆ เท่านั้นก็ดีความหมายได้ทันที ๆ เลย ว่าเรื่องพุง ๆ เรื่องชาติเลยเป็นเรื่องเล็กน้อยยิ่งกว่าพุงไป น่าทุเรศนะ แล้วชาติอยู่ได้ยังไงเมื่อเป็นอย่างนั้น ไม่เห็นชาติเป็นของสำคัญยิ่งกว่าพุงเจ้าของ

พุงเจ้าของอยู่ได้เพราะชาติไม่ได้คิดนี่นะคนเรา ถ้าคิดว่าพุงเจ้าของอยู่ได้เพราะชาตินี้เราจะไม่เป็นอย่างนั้น มันมี ฟังยิบแย็บ ๆ อยู่ที่นี่ มันจะมีกีดมีกั้นกันอะไรต่ออะไร เรื่องเกี่ยวกับเรื่องนี้ละ

ถ้าพูดถึงเรื่องชาติแล้วมันน่าจะโล่งไปหมดทุกคนนะ พอว่าชาติเท่านั้นมันน่าจะโล่งไปหมดเลย มีเท่าไรถึงไหนถึงกันเลย หลวงตานี้เอามาชบอกรตรง ๆ นี้ แสนล้านก็เอามาชิ เหรียญดอลลาร์เอามาแสนล้าน หลวงตาบ๊วจะเก็บไว้สักหนึ่งเหรียญใหม่ ว่า

อย่างนั้นเลยนะ เราอยากพูดอย่างนี้นะมันจะเป็นจริง ๆ นี่ ไม่เป็นอย่างอื่น..เรา แสน เหยียดดอลลาร์มาเถอะว่างั้นเลย เข้ารัฐหมดทุกเหยียดเลย นี่ละมันโง่งอย่างนี้จะว่า ไง เพราะเพื่อชาติ

มันอยู่ได้เพราะชาตินี้ะอะไร ๆ ทั้งหมด ในเมืองไทยเราชาติเป็นหลักสำคัญ มากทีเดียว รากแก้วก็อยู่ตรงนี้ ถ้าอันนี้โค่นแล้วอะไรโค่นหมด ไม่ว่าจะศรุตบรรดาศักดิ์ อะไร ๆ โค่นหมด ศักดิ์ศรีตังามอะไรไม่มีเหลือถ้าลงชาติได้ล้มแล้วเท่านั้น ตูมหมด เหมือนกับรากแก้วถอนพรุดขึ้นมาแล้ว กิ่งก้านสาขาดอกใบของต้นไม้ต้นนั้นฉิบหาย หมดทันทีเลย อันนี้ก็เหมือนกัน ถ้าชาติอันเป็นรากแก้วนี้ถอนพรุดขึ้นมาเสียเท่านั้น หมดเลย อะไรคงอยู่ไม่ได้

นี่เราคิดเห็นอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นจึงว่าเปิดโอกาสให้พี่น้องทั้งหลาย ถ้าเป็น ดอลลาร์เอามาเลย ว่างั้นเลย ถ้าเป็นเงินอย่างอื่นเราทำประโยชน์อย่างอื่น อย่างอื่นเราก็ ทำประโยชน์อย่างอื่น อย่างที่เราเคยทำมาแล้วนี้ ถ้าไม่ใช่ดอลลาร์ก็ทำประโยชน์อย่าง อื่นไปเรื่อย ๆ นี่ก็ชาติเหมือนกัน แต่เป็นชาติแบบหนึ่ง อันนี้เป็นชาติส่วนรวมใหญ่โต อันนั้นเป็นชาติสาขา ๆ เรื่อย ๆ เป็นรายบุคคลก็ตาม รายส่วนรวมก็ตาม มันก็จะเป็น ยอด ๆ แต่คำว่าชาตินี้รวมหมดเลย เพราะฉะนั้นใคร ๆ ก็ตามเอามา เราเปิดรับ ๆ เลย เอาเข้ารัฐบาล

ให้รัฐบาลได้เห็นเสียบ้างว่าเป็นยังไง หลวงตาบัวเป็นยังไงกับชาติ พูดถึงเรื่อง การเสียสละก็ดี พูดถึงเรื่องการไม่ให้ถือเป็นเนื้อเป็นตัวก็ดี การถือก็ดี สมมุติมันเป็นชั้น ๆ ใช้ใหม่ละ ไม่ว่าจะอะไรเป็นของเรา อนัตตาไปหมด ๆ อันนั้นเป็นอันหนึ่งของธรรม อัน นี้เป็นอันหนึ่งของโลก เราอยู่ทั้งโลกทั้งธรรมก็ต้องแยกกันอย่างนั้นซิ เป็นอตัตาก็ต้อง เป็น เป็นอนัตตาก็เป็น

เป็นอตัตาก็คือว่าส่วนรวม เพื่อเป็นเนื้อเป็นหนังเป็นตัวของตัวเองนี้ เรียกว่าเป็น อตัตตา มีหลักเกณฑ์ตั้งไว้ อันนี้ให้เป็นอตัตตา ส่วนที่พิจารณาเรื่องธรรมเป็นอนัตตาแยก ออกซิ อย่าให้เป็นอันเดียวกันซิ อะไรก็อนัตตาไปหมด มันบ่าว่างั้นเลย บ้าอนัตตาวางั้น เลย ต้องแยกซิ

นี่เริ่มมาแล้ว มาทุกเหยียดว่างั้นเลย เราไม่เก็บแม่เหยียดเดียว ถ้าเป็นดอลลาร์ แล้วเราจะเก็บเพื่อรัฐบาลอย่างเดียวเท่านั้น มีเท่าไร ๆ รวม ๆ ส่งให้คนมารับเป็นชุด ๆ แต่เขื่อนี้เราไม่สบายใจไม่สะดวกใจ กลัวไม่ปลอดภัย ทั้งเซ็นทั้งอะไรด้วย เขาไปรับก็ไม่ เป็นด้วยมือของเรา อันนี้เป็นมือของเรานี้ เรามอบให้ก็เลย ผู้ที่มารับคือคนประเภทใด เราแน่ใจแล้วถึงมอบให้ก็ไปทุกบาททุกสตางค์เลย

ถ้าเป็นเช็คเราไม่แน่ใจนัก เพราะฉะนั้นเราจึงไม่รับถ้าเป็นเช็ค เช็คดอลลาร์ก็ดี เราไม่รับ รับเพื่อรัฐบาลนี่นะ แต่รับเพื่อเรามาเลย มีเท่าไรเอามา ๆ เราเอาหมด พูดต้องเปิดอย่างนั้นซิ ความจริงต้องออกได้ทุกด้านเลย

นี่เราจะรับเฉพาะเงินเหรียญ เมื่อวานก็ ๒,๕๐๐ แล้ว วันนี้ก็ ๒,๑๐๐ แล้ว นั่นเห็นไหมล่ะ เริ่มมาแล้ว เอาให้กระเทือนรัฐบาลสักหน่อยนะมันเป็นยังไง เราหวังชาติหวังขนาดไหน คิดดูซิคิดอย่างนี้ละ ความหวังชาติ ความเมตตาสงสาร ชาติเราก็คือเป็นหลักใหญ่มากที่สุดทีเดียว เพราะฉะนั้นอะไรจึงมาแต่ต้องไม่ได้ เรื่องชาติแล้วถือเป็นใหญ่โตมากที่สุดทีเดียว อันนี้ถือเป็นใหญ่มากที่สุด เพราะหัวใจอยู่ได้เพราะชาติเท่านั้น อยู่ได้ด้วยชาติ ถ้าเป็นเงินเพื่อชาติแล้ว เอามา เอาเท่าไรเอาไป ๆ แล้วก็เพื่อเข้าปากเจ้าของนั่นแหละ เอาไปเพื่อชาติ เราก็คือชาติ แน่ะ ไปอันนั้นก็ออกมาซิ เข้ามานี้อีก

เราจะเริ่มเก็บหอมรอมริบเหรียญดอลลาร์ละ ท่านผู้ใดมีศรัทธาเอามาถวาย เรารับทั้งนั้น เราเปิดไว้เลยเรารับเพื่อชาติ รับทั้งนั้น มีเท่าไรรับหมด มีแสนล้านเราก็รับหมด ให้หมด ติดหนี้เขาตั้งแสนล้าน แหม กระเทือนหัวใจมากนี่นะ เพราะฉะนั้นถึงอยู่ไม่ได้..เรา

แล้วเป็นยังไงชาติบ้านเมืองของเรา จะอยู่กันแบบจืด ๆ ชืด ๆ อย่างนี้ได้หรือเห็นไหมเพื่อนบ้านเขาเดี๋ยวนี้ถูกสุขถูกยึด เราพูดไว้มันคงเป็นก่อนเราหรือเป็นที่หลังเราก็คงไม่ทราบ พอเราพูดไว้ไม่นานก็ได้ทราบว่าถูกเขายึด ระวังนะเขาจะสุข มันอยู่ในอุ้งมือของเขา กำที่เดียวหมดนะเราว่าอย่างนี้ ชาติอื่น ๆ ก็เหมือนกัน มันจะเป็นสงครามเศรษฐกิจแบบนี้ละ ให้ระวัง นี่ได้ยินแล้วชาตินั้นชาตินี้ มีแล้วเดี๋ยวนี้ นี่มันก็เห็นเข้ามาใกล้เข้ามาชิดเข้ามาแล้วจะว่าไง จะมานอนใจได้อยู่หรือ

ลำพังหลวงตาบัวคนเดียวนี้ กระตุกเจ้าของก็ไม่หวัง พูดตรง ๆ อย่างนี้ละ เราหวังโลกเราไม่ได้หวังกระตุกเจ้าของ เราหวังโลก สงสารที่จะอยู่กันนานต่อไปถึงลูกถึงหลาน มีแต่ให้เป็นหลักเกณฑ์ ๆ เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเอาไว้ ๆ เราเพื่ออย่างนั้นต่างหาก สำหรับเราเองนี้ตายเมื่อไรเราพร้อมเสมอแล้ว เราพอแล้วเราไม่ได้หวังอะไรทั้งนั้น กระตุกเรานี้ตายแล้วป๊วะ

นั่นเมรุเราก็จัดทำไว้แล้ว มีใครทำที่ไหนสักที่ไปหาดูซิทั่วประเทศไทย ทำเมรุไว้สำหรับตัวเองมีไหม ก็มีหลวงตาบัวคนเดียวนี้ ถ้าหากว่าเป็นบักก็เป็นบักคนเดียว คนทั้งประเทศไทยเป็นบักคนเดียว เราทำเมรุเอาไว้แล้ว ใส่ปุ๊บ ถ้าหากปล่อยให้เขามาทำนี่มันจะเป็นตลาดหาเงินยุ่งไปหมด เป็นเรื่องกิเลสเข้ามาตีตลาด แล้วการสร้างเมรุก็จะพาดแข่งหอปราสาทชั้นดาวดึงส์นั่น ไซ่เล่นเมื่อไร ในสนามนั้นจะเป็นเมรุเท่านั้นละ ใหญ่โตขนาดนั้นละเมรุหลวงตาบัว

มันจะเป็น เพราะสายงานมันกว้างนี้ สายงานหลวงตาบัวนี้กว้างอยู่นะ พุดตาม เหตุตามผลเราไม่ได้พุดเพื่ออวดนี่นะ สายงานมันกว้างอยู่นี้ ถ้าพุดถึงการเทศนาว่าการ นี้ เราเทศน์ทั่วประเทศไทยเลย ไม่มีที่ไหนภาคไหนที่เราไม่ไปเทศน์ ไปเทศน์ทั้งนั้น หนังสือก็ออกทั่วประเทศไทย เทปออกทั่วประเทศไทย แล้วนอกจากนั้นก็ยังการช่วย โลกอีก ทั่วประเทศไทยอีกเหมือนกัน ไม่ว่าภาคไหนช่วยหมด ก็อย่างนั้นละเรียกว่าสาย งานมันกว้างขวาง เวลาตายไปแล้วมันก็จะมาตามสายนั้นแหละ

ยังไงก็เป็นไปแน่ ๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องกินเอาไว้ ทำเมรุเอาไว้ นี่ละเผาตรงนี้นะ เรื่องอื่น ๆ ออย่ามายุ่ง ความหมายว่าอย่างนั้น เพราะรอยมือเราทำไว้แล้วใครจะมา ทำลายใช้ไหมละ มันก็ต้องทำตามนั้น ใครมาเผาก็ต้องเอาลงจุดนี้ ความหมายเรามี อย่างนั้นเราทำไว้ เราไม่ได้ทำไว้เพื่อหลวงตาบัวทำเมรุเสร็จวันนี้ วันพรุ่งนี้หลวงตาบัว ตายแล้ว เราไม่ได้ทำอย่างนั้นนี่นะ เราหมายถึงว่าคนเราไม่ได้อยู่ค่าฟ้าเท่านั้นแหละ วันหนึ่งต้องตายนี้ เราตายให้ไปเผาตรงนั้น ความหมายว่าอย่างนั้น

วันนี้ก็สองพัน วันนั้นก็สามพันเข้าไป *ทองคำอีก ๑ บาทครึ่งผม เอ้ ทองคำนี้เรา จะทำวิธีไหนนะ มันลำบากอยู่นะ เราไม่อยากเอาอะไรมาเกี่ยวนะ ทองคำนี้เราไม่ค่อย สนใจนัก ไม่สนิทใจเหมือนเหรียญดอลลาร์ เหรียญดอลลาร์นี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เรา พร้อมเลย แต่อันนี้มันอาจจะรั่วไหลไปได้ ไม่ค่อยแน่นักนะ*

เอาละทองคำสายสร้อยอะไรไม่ต้องก็ได้ เอาแต่เหรียญพอแล้ว เพื่อสนิทใจเรา เราทำด้วยความสนิทใจ ด้วยความบริสุทธิ์ใจของเราทุกอย่าง อะไรจะมีทางรั่วไหลได้เรา ไม่อยากเอามา จะเป็นทางให้รั่วไหลได้แน่ เป็นได้แน่ อย่างนี้เป็นได้ อันนี้ได้รับแล้วก็รับ ไว้เสีย ต่อไปก็ไม่ต้องถวายเป็นแบบนี้ละนะ ทองคำไม่ต้องถวายเป็นละ ถ้าถวายเป็นไปทำแบบ อื่น

เรานะรับได้ ๆ เรื่องรับนะรับได้ แต่ที่จะให้ไปทางนี้เราไม่สนิทใจ แต่ไปทางอื่น เราสนิท เพราะเคยมีคนเอาทองคำมาถวายเป็นแล้ว เราให้เขาเอาเข้าตลาดเป็นเงินออกมา แล้วจ่ายออกเลย เราเคยอยู่แล้วนี่ เคยมีผู้ที่เอาทองคำมาถวายเป็น เราก็เอาไปแปรรูปแล้ว ออกทำประโยชน์เหมือนกันกับเงินเหรียญนั้นแหละ เงินเหรียญบาทเรา แต่นี้ไปก็คิดว่า จะได้มากอยู่

ข้าวเราก็ออกทางหนึ่งอีกเหมือนกัน ข้าวออกกระจายทั่วไปหมด ให้เขาช่วย ออกทางโน้น ๆ ตามที่เราสำรวจไว้เรียบร้อยแล้ว ให้ไปจุดนั้น ๆ เขาก็ไปตามจุด ๆ ถ้า ของมากก็ต้องเอารถใหญ่ไปเลย ไปลงจุดนั้น ๆ ถ้าของเล็กน้อยก็อย่างที่เรเคยทำนี้ เราก็อารถคันเดียวของเราไปเท่านั้น ใส่ตุ้มลงแล้วไม่ต้องลงรถแหละ ไม่ลงรถนะ ไปกั น้อยอยู่บนรถ เทปีวะลงไปแล้วเสร็จ เขานิมนต์ให้ลงไม่ลง ค่าเดียวเท่านั้นพอ ไปเลย

เราเป็นห่วงมากจริง ๆ ห่วงชาตินะ เพราะฉะนั้นถึงได้ดิ้นรนละชิ เป็นห่วงมาก เห็นเพื่อนบ้านโดนยึด ๆ มีหลายประเทศแล้ว โดนยึดหลายประเทศแล้วนะ อย่างนั้น ละมันน่าวิตกมาก เมื่อถึงขั้นที่จะเป็นไปแล้วมันเป็นไปได้ทุกแห่ง ไม่ว่าเขาว่าเราเป็นไปได้ทั้งนั้น ถึงต้องได้ระวัง ให้เตรียมพร้อมไว้ตั้งแต่บัดนี้

มันจะมีมาอีก บรรดาลูกศิษย์ลูกหาเมื่อทราบที่เราเปิดรับแล้ว มีมา จะมีมา เรื่อย ๆ แหละ แต่เราเปิดรับเฉพาะเหรียญดอลลาร์เท่านั้นอย่างอื่นเราไม่รับ พวกทองคำอะไร ๆ นี้ขออย่าให้เรารับเลย มันรักษายากและมีทางรั่วไหลได้ง่ายด้วย อันนี้ไม่จ่ายจำนวนเท่านั้นใส่ปั๊บ มาแล้วก็มอบให้ปั๊บจำนวนเท่านั้น ไปก็จำนวนเท่านั้นไปเลย

ถ้าทองคำนั้นอันนั้นขึ้นอันนี้ขึ้น เท่านั้นขึ้นเท่านั้นขึ้น มันลำบากนะ มันไหลออกได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สนใจที่จะรับไว้ กลัวมันรั่วไหล แต่อันนี้แน่ใจว่าไม่รั่ว เพราะคนที่มานั้นเป็นคนประเภทใดเราเข้าใจแล้วนี่นะ มอบให้ก็ คนนี้ก็เป็นคนหัวใจของชาติแท้ ๆ มอบก็ไปก็มอบก็ทางโน้นเลย

เดี๋ยวนี้เหรียญหนึ่งมันเท่าไรเงินไทยเรา ๕๒ บาทครึ่ง โน่นนะมันใช้เล่นเมื่อไรเหยียบลง ๆ จนเงินไทยเราจะไม่เหลือแล้วเดี๋ยวนี้ เหยียบลง ๆ จึงต้องหนุนขึ้น อันนี้หนุนแล้วเงินไทยเราก็มีคุณค่าขึ้นไป ถ้าเรามีอันนี้เป็นเครื่องหนุนแล้วเงินไทยเราก็มีค่าขึ้นไปเรื่อย ๆ ถ้าไม่มีเสียก็ยิ่งจมลง ๆ สุดท้ายไม่มีความหมายเงินไทยนะ

เราเปิดรับเพราะความสงสาร ความเป็นห่วงชาติมาก เพราะฉะนั้นเราถึงเปิดรับ เห็นว่ามันปลอดภัย คือสะดวกด้วย มากก็เก็บไว้ ๆ แล้วก็ให้ทางโน้นมารับไปปั๊บ ๆ มันสะดวก เราถึงเปิดรับ เพราะห่วงชาติมาก

บ้านเมืองเราอยู่ได้เพราะชาตินะ หลักใหญ่อยู่กับชาติ ถ้าลงชาติจมไปแล้วไม่มีความหมายแหละมนุษย์เรา คนไทยเราเคยเป็นใหญ่เป็นโตเป็นหลักเป็นเกณฑ์ เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเองมาสักก็ตึกดำบรรพ์แล้วนะ นานสักเท่าไรแล้วเมืองไทยเรา นี้ จะมาถูกเขาสูบเอาเป็นบ่อคนใช้กลางบ้านกลางเรือนเขานี้แหม พุดได้คำเดียวว่าแหม ออกอุทานว่านั่นเถอะ เพราะฉะนั้นจึงต้องรีบ ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวเราทำเพื่อเมืองไทยเรา

เราคิดแล้วแน่ใจว่าไม่ผิด เพราะไม่ได้คิดแบบโลก ๆ คิดแบบธรรม พิจารณาแบบธรรม ออกช่องไหนไม่ผิด เราแน่ใจขนาดนั้นนะ เพราะฉะนั้นเราถึงได้กล้าพูด เอาตัวเข้าเสี่ยง ว่านั่นเถอะเรา ถึงขนาดที่ว่าเอาตัวเข้าเสี่ยงเลย เหมือนกับว่าเอาตัวไปขายกินเลยก็ได้ เราไม่เคยทำเรายังได้ทำเพื่อชาติ คิดดูซินะ

จะได้หลายหมื่นเหรียญอยู่นะ รู้กว้างขวางออกไปก็จะมาเรื่อยละ เพราะพอทราบที่เรารับแล้วก็จะรู้กว้างขวาง เพราะเรารับแบบเป็นตุเป็นตะจริง ๆ ไม่ได้รับเล่น

ๆ นี่นะ เอาจริง ๆ เพื่อชาติจริง ๆ มีเท่าไรไหลเข้า ๆ ที่นี้พอทางโน้นก็ทราบทางนี้ก็ทราบก็มากขึ้น มากี่ไหลเข้าเรื่อย ๆ

เราจะคอยรัฐบาลหรือคอยส่วนรวมปรึกษาหารือกันให้ได้ความเสียก่อน มันจะไม่ได้เรื่องเตี้ยนี่นะ ฟังว่าคนนั้นชัฒาคนนี้ คนนี้ชัฒาคนนั้น พงุนั้นละมันทำลายชาติเราฟังแล้วมันสลตใจนะ เรื่องธรรมกับเรื่องโลกเป็นอย่างนี้ละ เรื่องกิเลสกับธรรมเป็นอย่างนี้ละ กิเลสมันชัฒากันตรงนั้น ชัฒแข่งกันตรงนี้อยู่กันละ เรื่องของกิเลส เรื่องพุงเรื่องของธรรมนี่เปิดโลงเลย ชาติคำเดียวเท่านั้น เพื่อชาติ โลงหมดเลย มีเท่าไรทุ่มลงไปเลย ถ้าเป็นธรรมเป็นอย่างนั้นนะ

ที่นี้ให้พระละ